

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010053
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615010053.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Petra Šamka a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. C., pre pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 17.05.2021, sp. zn. 3T/12/2015, dňa 28.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/12/2015 zo dňa 17.05.2021 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému U. C., nar. XX.XX.XXXX,

u k l a d á

podľa § 233 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 s poukazom na § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h/ Tr. zák. u k l a d á obžalovanému U. C. povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému U. C., nar. XX.XX.XXXX u k l a d á trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva Slovenská republika.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 17.05.2021, sp. zn. 3T/12/2015 bol obžalovaný U. C. uznaný vinným v bode 1/ až 4/ z pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v bode 5/ zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 6/ zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ najneskôr dňa 06.04.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. AUDI Q7 s pozmeneným VIN: Z (pôvodné VIN: Z v hodnote 27.536,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 21.30 h. dňa 02.03.2011 do 09.45 h. dňa 03.03.2011 v Rakúsku, následne v tento deň na vtedajšom Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a komunikácie v Malackách (ďalej len „OÚ Malacky“) podal v mene osoby J. L. Žiadosť o uznanie typového schválenia jednotlivito dovezeného vozidla z členského štátu/iného zmluvného štátu (ďalej len „Žiadosť o uznanie typového schválenia“), ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 02.04.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený A. D. - J. D. a ako kupujúci J. L., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 12.04.2011 pod č. 2011/495 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia jednotlivito dovezeného vozidla (ďalej len „Rozhodnutie o uznaní typového schválenia“), pričom dňa 11.04.2011 toto vozidlo predal osobe C. W., ktorá následne dňa 15.04.2011 doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Sali k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 15.04.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu C. W. a pridelené EČ: SA-XXXBZ,

2/ najneskôr dňa 02.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. Porsche Cayenne s pozmeneným VIN: Z (pôvodné VIN: Z PZ8LA91333) v hodnote 61.625,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 18.00 h. dňa 21.03.2011 do 06.30 h. dňa 22.03.2011 v Rakúsku, následne v tento deň na vtedajšom OÚ Malacky podal v mene osoby L. R.. Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 28.04.2011, v ktorej ako predávajúceho uviedol osobu T. L. a ako kupujúceho osobu L. R., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 05.05.2011 pod č. M/XXXX/XXXXX Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, dňa 27.05.2011 toto rozhodnutie doložil spolu s odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Malackách k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavil predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, čím dosiahol to, že dňa 27.05.2011 bolo vozidlo zapísané do evidencie vozidiel na osobu L. R. a pridelené EČ: MA-XXXCK,

3/ najneskôr dňa 09.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. Škoda Octavia s pozmeneným VIN: A (pôvodné VIN: A v hodnote 15.315,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 21.00 h. dňa 12.12.2010 do 06.45 h. dňa 13.12.2010 v obci Šoporňa, následne v tento deň na vtedajšom OÚ Malacky podal v mene osoby L. R. Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 03.05.2011, v ktorej ako predávajúceho uviedol osobu B. C. a ako kupujúceho osobu L. R., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 20.05.2011 pod č. M/XXXX/XXXXX Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 18.05.2011 toto vozidlo predal osobe G. K. za kúpnu cenu vo výške 14.000,- €, ktorá následne dňa 25.05.2011 doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Galante k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 25.05.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu G. K. a pridelené EČ: GA-XXXDC,

4/ najneskôr dňa 30.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. Mercedes-Benz C 220CDI s pozmeneným VIN: Z (pôvodné VIN: Z v hodnote 21.976,- €, ktoré bolo neoprávnene odňaté z dispozície vlastníka VW, následne v tento deň na OÚ Malacky podal Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 22.5.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený A. D. - J. D. a ako kupujúci obvinený U. C., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 31.05.2011 pod č. M/XXXX/XXXXX Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 01.06.2011 toto vozidlo predal spol. M N. s.r.o. za kúpnu cenu vo výške 28.000,- €, ktorá v ten istý deň doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na KDÍ v Bratislave k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové

vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 01.06.2011 zapísané do evidencie vozidiel na spol. M N. s.r.o. a pridelené EČ: BL-XXXBO,

5/ najneskôr dňa 01.12.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. AUDI Q 7 s pozmeneným VIN: VIN:Z (pôvodné VIN: Z v hodnote 39.520,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom dňa 30.08.2011 od 02.00h do 08.30h v Maďarsku, následne v tento deň na OÚ Malacky podal Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 20.11.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený L. M. a ako kupujúci obvinený U. C., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 05.12.2011 pod č. M/XXXX/XXXXX Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 09.12.2011 toto vozidlo predal osobe L. K. za kúpnu cenu vo výške 37.500,- €, ktorý dňa 12.12.2011 doložil predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Nových Zámkoch k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavil predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 12.12.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu L. K. a pridelené EC: NZ- XXXEG,

6/ od presne nezisteného času od dňa 26.07.2011 do dňa 03.02.2012 nechal na motorovom vozidle zn. BMW 525xd, AC kombi, EČ: BA-XXXVF, rok výroby 2009 v hodnote 28.030, 32 €, ktoré bolo odcudzené v čase od 19.30 h. dňa 25.07.2011 do 06.30 h. dňa 26.07.2011 v Novej Dedinke, pozmeniť pôvodné identifikačné číslo VIN: Z na VIN: Z a toto vozidlo následne používal do dňa 03.02.2012, pričom svoje pôvodné vozidlo zn. BMW 525D, AC kombi, rok výroby 2005, VIN: Z dal na neznáme miesto.

Za to bol obžalovanému U. C. uložený podľa § 233 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia majetku. Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. okresný súd konštatoval, že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva Slovenská republika.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne uviedol, aké konkrétne dokazovanie v trestnej veci vykonal, a to výsluchy obžalovaného, svedkov, znaleckých posudkov a množstva listinných dôkazov. Na základe neho dospel k záveru, že vina obžalovaného zo žalovaných skutkov je jednoznačne preukázaná. Obžalovaný popieral vinu zo spáchanie skutkov. Bránil sa najmä tvrdením, že nevedel, že vozidlá pochádzajú z trestnej činnosti, nakoľko od záujemcov vždy obdržal doklad o kontrole originality, ktorý mal preukazovať legálny pôvod vozidla. Poukázal na to, že prihlasoval podobným spôsobom množstvo motorových vozidiel, takmer 700, a to aj na vypočutých svedkov L. a R., pričom nikdy s tým nebol problém.

Okresný súd konštatoval, že sporným medzi stranami bolo predovšetkým to, či bola zo strany obžalovaného naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty prejednávanej trestnej činnosti, či bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o primáme spáchanom trestnom čine, a následne konal v úmysle zatajiť existenciu takéhoto príjmu, či zakryť jeho pôvod konaním, ktoré má tvoriť skutok, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom, a teda či došlo k naplneniu s tým súvisiacej objektívnej stránky prejednávaných trestných činov. Obžalovaný U. C. je subjektom plne trestne zodpovedným z hľadiska veku a príčetnosti. V danom prípade je prítomný objekt ako záujem chránený normami trestného práva, teda záujem spoločnosti na ochrane majetku a majetkových práv fyzických a právnických osôb. Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok resp. majetkové práva, a to vo vzťahu k veciam získaným trestnou činnosťou. Zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnom čine, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom, sa predovšetkým rozumie tzv. pranie špinavých peňazí. V danom prípade ide o úmyselný trestný čin. Okresný súd teda posudzoval charakter konania obžalovaného tak, ako je definované v skutkových vetách obžaloby, najmä či konanie obžalovaného spĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti tak, ako je definovaný v ustanoveniach § 233 Trestného zákona, primáme so zameraním jednoznačného preukázania úmyselného zavinenia zo strany obžalovaného. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na medzinárodnú úpravu danej problematiky, základom ktorej je Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti zo

dňa 08.11.1990 (ďalej len „Dohovor“), najmä s poukazom na čl. 6 ods. 2, kde sa uvádza, že vedomosť, úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že členské štáty Rady Európy sa dohodli na jednotnom postihu úmyselného konania, ktoré smeruje k zatajeniu alebo zakrytiu nedovoleného pôvodu majetku. Z uvádzanej medzinárodnej úpravy jednoznačne vyplýva, že záver o zavinení obžalovaného musí byť podložený výsledkami dokazovania, pričom okolnosti subjektívneho charakteru možno vyvodiť aj nepriamo a to z okolností objektívnej povahy, z ktorých potom možno podľa zásad logického myslenia dospieť k záveru o existencii vnútorného vzťahu páchatela trestnej činnosti k porušeniu resp. ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom.

Súd prvého stupňa ustálil, že obžalovaný musel mať vedomosť, že s takýmito motorovými vozidlami nie je všetko v poriadku, keďže vozidlá nikdy ani nevidel, vyhotovoval k nim od počiatku neplatné kúpne zmluvy a pre účely ich prihlasovania využíval tzv. „biele kone“, kde vôbec neprišlo k úhrade kúpnej ceny. Muselo byť obžalovanému od počiatku zrejmé, že jeho konanie slúži na zakrytie nelegálneho pôvodu motorových vozidiel, pričom tak konal úmyselne, a to minimálne v úmysle nepriamom, keď vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzročený. Vo vzťahu ku skutku v bode 6 bola vina obžalovaného jednoznačne preukázaná najmä jeho vlastnou výpoveďou, keď na hlavnom pojednávaní potvrdil, že po vyzdvihnutí vozidla po jeho oprave si ihneď všimol zmien, ktoré na vozidle nastali. Sám uviedol, že vozidlo bolo iné, bolo to vlastne nové vozidlo, pričom na základe svojich zistení vyžiadal aj svoje pôvodné motorové vozidlo, ktoré mu bolo vrátené vo forme dielov a tie následne predal. Napriek týmto jeho vlastným zisteniam, toto motorové vozidlo užíval a chcel ho aj predať.

Vo vzťahu k uloženému trestu okresný súd uviedol, že prihliadol najmä na spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného vyhodnotil, že obžalovaný má jeden záznam v registri trestov. Bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.02.2012, právoplatným 29.05.2012 pre trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody podmienčne na dva roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 29.05.2015, osvedčenie nastalo dňa 12.02.2016. Súčasne bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke na štyri roky. Z uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.11.2015 bolo zistené, že súd odsúdenému U. C. podmienčne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a súčasne určil skúšobnú dobu v trvaní štyri roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2015. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, ale ani príťažujúcich okolností, keďže súd ukladal úhrnný trest, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, tzn. s použitím asperácie. S poukazom na uvedené, súd nemohol zarátať aj príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže by mu bola táto skutočnosť zohľadnená dva krát, čo je nepripustné. V prípade obžalovaného je najprísnejšia trestná sadzba za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona, a to sedem až dvanásť rokov. Po zvýšení hornej hranice o jednu tretinu je horná hranica trestnej sadzby trinásť rokov a osem mesiacov, teda konkrétna trestná sadzba obžalovaného je sedem rokov až trinásť rokov a osem mesiacov odňatia slobody. Dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti za súčasného splnenia prevýchovnej funkcie trestu, postačí obžalovanému uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne s poukazom na § 51 ods. 3 Tr. zákona obligatórne uložil trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa stáva Slovenská republika (§ 59 ods. 2 Tr. zákona).

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaný U. C.. V dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci uviedol, že je potrebné, aby sa okresný súd dôsledne zaoberal podstatnými znakmi žalovanej trestnej činnosti, keďže jej podstatou je úmysel páchatela zatajiť existenciu príjmu, či zakryť jeho pôvod v trestnom čine konaním, ktoré má tvoriť skutok, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok

pôsobil ako získaný v súlade so zákonom. Odvolací súd súčasne poukázal, že konanie definované ako legalizácia príjmu z trestnej činnosti musí byť postavená na preukázaní toho, že najprv bol spáchaný primárny trestný čin, či už obžalovaným páchatelom alebo inou osobou, o čom musel mať obžalovaný vedomosť, ktorá skutočnosť musí byť bez pochybnosti preukázaná. Upozornil, že v tomto kontexte vyznieva aj článok 6 ods. 2 Dohovoru, podľa ktorého nie je rozhodujúca skutočnosť, či je primárny trestný čin predmetom zákonodarstva strany, môže byť stanovené, že tieto trestné činy sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali primárny trestný čin, vedomosť úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v trestných činoch legalizácie sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností. Falošné, či nepravé kúpne zmluvy nepreukazujú bez ďalšieho skutočnosť, že obžalovaný sa podieľal alebo mal vedomosť o primárnej trestnej činnosti, nestačí tu iba domnienka, musí ísť o skutočnosť preukázanú.

Obhajoba uviedla, že nie je možné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, pretože sa s okolnosťami uvádzanými odvolacím súdom doslova nezaoberal a jeho závery nemožno považovať za starostlivé uváženie všetkých okolností prípadu, pretože ignoroval podstatné znaky žalovanej trestnej činnosti. Zavinenie možno preukázať subjektívnymi a objektívnymi okolnosťami prípadu, pričom konkrétnou analýzou možno jednoznačne konštatovať, že vo vzťahu k okolnosti, či obžalovaný vedel, že spolupôsobím pri legalizácii odcudzených motorových vozidiel alebo nie, platí jednoznačný záver, že tieto okolnosti z aspektu jeho pozitívnej vôle nie sú preukázané. Je pravdou, že sa v minulosti živil dovozom vozidiel zo zahraničia a prihlasoval ich do evidencie, neskôr sa živil už len ich prihlasovaním. Za týmto účelom ho kontaktovali fyzické osoby a iné subjekty. Takto do evidencie prihlásil ročne 200 až 250 vozidiel. Túto činnosť vykonával asi tri až štyri roky. Vždy som obdržal doklad o kontrole originality a technický preukaz k vozidlu. Tým, že mal k dispozícii výstup z kontroly originality nemohol vedieť, že niektoré prihlasované vozidlo pochádza z trestnej činnosti. Cieľom kontroly originality je odhaliť neoprávnené zásahy do vozidla, nelegálne zmeny VIN čísla, stáčanie kilometrov ale aj falšovanie dokladov a iné. Postup pri prihlasovaní vozidiel bol taký, že keď obžalovaného niekto požiadal o realizáciu potrebných úkonov na prihlásenie vozidla, vždy musel predložiť aj doklad o kontrole originality, technický preukaz a prípadne zmluvu. Ak prihlasoval vozidlo z iného okresu do okresu Malacky, tak potreboval osobu z konkrétneho okresu, a to bol obžalovaný a páni L. alebo R.. Nakoľko mal od týchto osôb plnú moc, vypisoval kúpne zmluvy v ich mene. Nie je možné rozporovať zásah do trestným zákonom chráneného objektu, ale aj napriek tomu je potrebné posúdiť, kto je skutočne zodpovedný za tento zásah. Aj keď nie je súd za tieto zistenia zodpovedný, vyodená zodpovednosť obžalovaného sekundárne umožňuje, aby skutočný páchatelia alebo páchatel unikol trestnému stíhaniu a trestu, pretože napadnutý rozsudok smeruje k tomu, aby sa trestné stíhanie v súvislosti s falšovaním dokladov potrebných pri prihlasovaní motorových vozidiel vôbec nezačalo. Obžalovaný nemal dosah na výsledky zistení a overenie plnenia podmienok na vykonávanie kontroly originality. Použil len doklady, ktoré mu boli predložené vo vedomí, že skutočne údaje o výsledkoch kontroly originality, vyhodnotení vozidiel, vyhodnotení identifikátorov vozidiel, vyhodnotení požadovaných dokladov, vyhodnotení údajov v príslušných informačných systémoch a záveroch o spôsobilosti, dočasnej spôsobilosti alebo nespôsobilosti vozidiel na prevádzku v cestnej premávke sú pravdivé. Je kontrolované nie len vozidlo ale aj skúmaná pravosť dokladov zo štátu pôvodu vozidla.

Obhajca záverom uviedol, že je pravdou, že obžalovaný túto činnosť vykonával samostatne a vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní uviedol, aká bola cena za prihlásenie vozidla. Tieto služby poskytoval neoprávnené a bola jeho zárobkovou činnosťou a priznáva, že na túto činnosť nemal oprávnenie, ale určite nemal vedomosť, že v niektorých prípadoch dochádza k prihláseniu vozidiel do evidencie, ktoré pochádzali z trestnej činnosti. Súd prvého stupňa dostatočne nevysvetlil a ani sa neriadil rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože neuviedol dostatočné dôvody na ktorých svoje rozhodnutie založil, pretože nie je zistené, že obžalovaný konal za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidiel, ale, že vykonával prihlasovanie vozidiel ako sústavnú činnosť za účelom dosiahnutia zisku, a pritom na túto činnosť nemal oprávnenie podľa osobitného predpisu. Odvolaciemu sudu navrhol, aby odvolaniu vyhovel a vec opätovne vrátil súdu prvého stupňa.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok uvedených v § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, si je vedomý toho, že sa pohybuje v mantineloch konečného návrhu, avšak musí sa vyjadriť k tomu, že nie je zrejmé, prečo

Okresný súd v Malackách tak tvrdošijne trval na svojom. Nikto netvrdí, že obžalovaný je svätý, on dobre vedel, že vykonáva činnosť, na ktorú nemá povolenie, a že z tejto činnosti má zisk. Treba ho ale odsúdiť za to, čo prípadne spáchal a nie za to, čo nespáchal. V Malackách evidentne chránia ľudí, ktorí zodpovedajú za údaje, ktorých výsledkom sú potvrdené testy originality. Ako je možné, že toľko vozidiel bolo touto organizáciou odobrených a boli im vydané testy originality, a ani jedna z takýchto osôb nefiguruje ani v tomto konaní. Vôbec nie je preukázaný úmysel konania obžalovaného vo vzťahu k žalovanému trestnému činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Doklady o originalite jednotlivých vozidiel boli vydané organizáciou, ktorá je na to určená zo zákona, nikdy nebolo preukázané, že by v tomto zmysle čokoľvek obžalovaný falšoval. Obhajca preto navrhol vyhovieť odvolaniu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. zák. veta prvá, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

K rozhodnutiu o vine.

Krajský súd v Bratislave už v tejto veci rozhodoval, a to uznesením zo dňa 05.02.2020 pod sp. zn. 2To/42/2018, kedy zrušil v tom čase napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a uviedol, že bude potrebné, aby sa okresný súd dôsledne zaoberal podstatnými znakmi žalovanej trestnej činnosti, keďže jej podstatou je úmysel páchatela zatajiť existenciu príjmu, či zakryť jeho pôvod v trestnom čine konaním, ktoré má tvoriť skutok, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom.

V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že okresný súd vo svojom rozsudku podrobne vysvetlil, ako dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti, a teda ja k tomu, že bol naplnený úmysel jeho konania v zmysle skutkových viet rozsudku a jeho následku. Obžalovaný priznal, že dané vozidlá prihlasoval on, v určitých prípadoch uzatváral zmluvy na svoju osobu alebo na osoby svedkov (okresný súd ich definoval ako „biele kone“). Je potrebné uviesť, že trestný čin legalizácie príjmu z

trestnej činnosti spácha ten, kto zastiera pôvod alebo inak usiluje, aby bolo podstatne sťažené alebo znemožnené zistenie pôvodu vecí alebo inej majetkovej hodnoty, ktorá bola získaná trestným činom. Ide o rozličné formy konania všeobecne nazývané ako pranie špinavých peňazí, keďže takáto činnosť má slúžiť k sťaženiu alebo znemožneniu odhalenia a objasnenia základného trestného činu, z ktorého pramení tento nelegálny zisk.

V konaní obžalovaného bolo na základe vykonaného dokazovania ustálené zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Uvedený záver vychádza najmä z povahy vecí, ako bola súdom prvého stupňa objasnená, z chovania obžalovaného, ktorý vo viacerých prípadoch uzatváral so svedkami zmluvy, hoci títo uviedli, že nemali o takomto množstve uzavretých zmlúv vedomosť, predkladal uzatvorené zmluvy a uviedol ako predávajúcích osoby, ktoré o takomto vedomosť nemali. Konaním obžalovaného sa tak dostali do „obehu“ v Slovenskej republike vozidlá, ktoré boli pôvodným majiteľom odcudzené. Krajský súd pripúšťa, že sa na tomto konaní mohli podieľať aj iné osoby, ktoré zabezpečovali kontroly originality, ale je potrebné pripomenúť, že súd je viazaný obžalovacou zásadou trestné konania, preto môže rozhodovať len o tom, čo prokurátor zažaluje a nemôže ustáliť vinu aj osôb, ktoré nie sú súčasťou tej ktorej obžaloby.

K rozhodnutiu o treste.

Odvolací súd pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel trestného činu (zásada personalít trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatelmi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatel treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Krajský súd vo vzťahu k účelu trestu pripomína, že treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest totiž nepôsobia výchovne. V každom jednom prípade musí súd pri rozhodovaní o treste prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným, a teda aj zákonným, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Ako najzávažnejší zásah do základných ľudských práv nesmie byť trest ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov každého jedného páchatel. Nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi, ale musí byť spravodlivý a vyvážený.

Krajský súd, pokiaľ ide o uložený trest uvádza, že tresty uložené okresným súdom obžalovanému boli v čase ich ukladania primerané a zákonné. Krajský súd však musel reflektovať na dĺžku trestného konania, ktoré nebolo spôsobené obžalovaným. Obžalovaný sa dopustil žalovaných skutkov pred viac ako desiatimi rokmi. Z uvedených dôvodoch preto pristúpil krajský súd k zmierneniu pôvodne uloženého trestu odňatia slobody aplikujúc § 39 Tr. zák., keďže za danej situácie by uloženie nepodmienečného trestu neplnilo žiadny výchovný účel, akcentovala by sa iba represívna funkcia trestu. Pri ukladaní trestu za mimoriadneho zníženia dolnej hranice trestnej sadzby bolo potrebné prihliadnuť aj na osobu obžalovaného, ktorý a od spáchania predmetnej trestnej činnosti nedostal do rozporu so zákonom. Krajský súd opakuje, že trest nepodmienečný uložený obžalovanému bol okresným súdom v čase jeho rozhodovania zákonný a správny, avšak v dôsledku vyššie uvedených skutočností bolo potrebné ho zmierniť, a to aj čo do výmery, aj čo do druhu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Krajský súd však rovnako ako súd okresný obligatórne uložil obžalovanému C. trest prepadnutia majetku v zmysle § 58 ods. 3 Tr. zák., ktoré ustanovenie reaguje na dôsledný postih páchatelov najzávažnejších taxatívne uvedených trestných činov, vrátane postihu ich majetku. Pri uložení takéhoto trestu súd neskúma, či a v akom rozsahu nadobudol páchatel majetok trestnou činnosťou. Pre uloženie tohto trestu je jedinou zákonodarca určil jedinou podmienku, a to je výhradne odsúdenie pre stanovený trestný čin. trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 223 ods. 3 Tr. zák. je jedným z taxatívne vymenovaných trestných činov v tomto ustanovení. Podľa § 59 ods. 3 Tr. zák. sa vlastníkom

prepadnutého majetku stáva štát. Krajský súd pripomína, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniká spolu s právoplatnosťou rozhodnutia súdu o prepadnutí majetku za predpokladu, že trvalo ku dňu rozhodnutia o prepadnutí majetku.

Krajský súd uzatvára, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k vine obžalovaného vyhodnotil z vyššie uvedených skutočností ako nedôvodné, pričom na základe odvolania pristúpil k zmierneniu uloženého trestu. Tresty uložené odvolacím súdom po zrušení napadnutého rozsudku v tejto časti na základe odvolania obžalovanej spĺňajú všetky svoje funkcie, a to jednak represívnu funkciu, výchovnú funkciu vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi ako aj jeho prostredníctvom na ostatných občanov, takto uložené tresty sú zákonné a primerané. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.